

**Uit een preek op Maria ten Hemelopneming  
van de zalige Guerricus, abt van Igny († 1157) \***

Evenzeer als de Kerk, waarvan zij het beeld is,  
is Maria de moeder van allen die geboren worden.  
Ja, zij is de moeder van het Leven,  
waarvan allen leven.  
Door Hem uit zich geboren te laten worden,  
heeft zij in zekere zin  
de nieuwe geboorte geschonken aan allen,  
die van dit Leven moeten leven.  
Dus volgt hieruit  
dat de gelukzalige Moeder van Christus,  
die weet dat zij de moeder van de christenen is  
door dit mysterie, zich dan ook moeder toont  
door haar zorg en tedere liefde voor hen.  
Zij heeft hart voor haar kinderen,  
daar dezen haar toebehoren.  
Haar schoot heeft slechts één keer voortgebracht,  
maar daarmee is die schoot niet uitgeput:  
integendeel  
zij houdt niet op  
vruchten van tederheid voort te brengen.

Want de gezegende vrucht van uw schoot,  
o tedere moeder,  
heeft uw boezem tot drager gemaakt  
van een onuitputtelijke tederheid.  
Eenmaal uit u geboren blijft Hij altijd toch in u  
en verbreidt Hij zich van u uit naar ons.

In de gesloten hof van de kuisheid  
laat Hij voortdurend de wateren overstromen  
van de verzegelde bron der liefde.  
Hoewel verzegeld, stroomt de bron toch  
naar buiten op de publieke plaatsen.  
De bron van liefde behoort in eigendom aan de Kerk,  
en kan niet meegedeeld worden aan buitenstaanders.  
Toch houdt de Kerk ervan deze weldaad  
zelfs aan haar vijanden mee te delen.  
En wanneer de dienaar van Christus  
altijd opnieuw zijn kleine kinderen voortbrengt  
door zijn zorg en tedere liefde  
totdat Christus in hen gevormd is,  
hoeveel te meer  
zal de moeder van Christus dit zelf doen.

---

\* **Guerricus van Igny**, 1<sup>e</sup> Sermo Maria ten Hemelopneming, 2-3